

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 59Ek/4336/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121571453
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marko Hudák
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6121571453.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní oprávneného LODIAR, spol. s r.o., so sídlom Pekárenská 10, 966 01 Hliník nad Hronom, IČO 36 059 510, právne zastúpený JUDr. Margarétou Chlebovou, advokátkou so sídlom Pod Vtáčnikom 3, 831 01 Bratislava, proti povinnému N. S., J.. XX.XX.XXXX, G. S.. N. XXXX/X, XXX XX Ž. J. E., o vymoženie 5.000,- eur s prísl., vedenom súdnym exekútorom JUDr. Ing. Miroslavom Pallerom, Exekútorský úrad Žiar nad Hronom, so sídlom Jesenského 61, 965 01 Žiar nad Hronom pod sp. zn. 127EX 1392/21, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Návrh povinného na zastavenie exekúcie **z a m i e t a**.

II. Oprávnený **m á n á r o k** na náhradu trov exekučného konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie vo výške 102,09 eur, o ktorom súd rozhodne vydaním dodatku k povereniu po právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie prostredníctvom právneho zástupcu JUDr. Dušana Klimu, advokáta so sídlom Ul. Sládkovičova 16/61, 965 01 Žiar nad Hronom, doručenom súdu dňa 15.12.2021 domáhal od povinného vymoženiu sumy vo výške 5.000,- eur s prísl. na základe exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 7Csp/18/2020-101 zo dňa 20.09.2021. Okresný súd Banská Bystrica dňa 31.12.2021 vydal poverenie na vykonanie exekúcie pod sp. zn. 59Ek/4336/2021, ktorým poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie vo veci hore uvedených účastníkov.

2. Dňa 04.02.2022 súdny exekútor postúpil súdu návrh povinného na zastavenie exekúcie, v ktorom povinný uviedol, že mu nebolo doručené upovedomenie o začatí exekúcie. Vedomosť o exekúcii bola získaná až na základe blokácie finančných prostriedkov na jeho bankovom účte. O exekúcii sa dozvedel v banke, kde mu bolo oznámené, že jeho bankový účet je zaťažený exekúciou. Následne sa mu podarilo získať informácie, na základe ktorých sa dozvedel o prebiehajúcim exekučnom konaní oprávneného. Následným preverovaním zistil, že poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané na základe neprávoplatného rozhodnutia Okresného súdu Žiar nad Hronom, a teda na základe rozhodnutia, ktoré nebolo vykonateľným exekučným titulom. Rozhodnutie OS Žiar nad Hronom mu nebolo doručené z dôvodu chyby na strane OS Žiar nad Hronom, ktorý doručoval rozhodnutie na nesprávnu adresu, pričom opakovane informoval OS Žiar nad Hronom o zmene adresy trvalého bydliska. V čase doručovania rozhodnutia mal ako žalovaný vyznačený trvalý pobyt na novej adrese. Povinný ďalej uviedol, že exekučné konanie sa začalo na základe vykonateľného exekučného titulu na peňažné plnenie rozhodnutie súdu 6121571453 zo dňa 30.12.2021, ktorý vydal Okresný súd Banská Bystrica, ktorým sa mu ako povinnému ukladá zaplatiť pohľadávku 5.000,- eur s príslušenstvom oprávnenému. K predmetnej veci vydal OS Žiar nad Hronom „Dobrozdanie“ (7Csp/18/2020), zo dňa 10.01.2022 (na Dobrozdaní uvedený dátum 01.01.2022, čo je zjavná chyba v písaní a počítaní, nakoľko bol v tento

deň štátny sviatok, resp. deň pracovného pokoja). Administratívnou chybou bola na rozsudku sp. zn. 7Csp/18/2020-101 zo dňa 20.09.2021 vyznačená právoplatnosť dňom 12.11.2021 a vykonateľnosť dňom 30.11.2021. Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť ani vykonateľnosť. Túto skutočnosť potvrdil aj OS Žiar nad Hronom. Podklad na základe ktorého rozhodoval o návrhu na začatie exekúcie OS Banská Bystrica, nebol spôsobilým exekučným titulom. Na základe predložených skutočností a dôkazov povinný žiada o zastavenie exekučného konania.

3. Oprávnený vo vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že rozporuje skutkové, ako i právne vyjadrenia povinného v celom jeho rozsahu, a nesúhlasí s podaným návrhom, nakoľko tieto tvrdenia povinného sú žiaľ účelové a nezakladajú sa na pravdivom základe. Povinný sa rovnako ako Okresný súd Žiar nad Hronom, tak i Okresný súd Banská Bystrica v predmetnom exekučnom konaní, pokúša účelovo oklamať. V uvedenom smere poukazuje na základné výkladové pravidlo čl. 5 Civilného sporového poriadku v zmysle ktorého „Zjavné zneužitie práva nepožíva právnu ochranu. Súd môže v rozsahu ustanovenom v tomto zákone odmietnuť a sankcionovať procesné úkony, ktoré celkom zjavne slúžia na zneužitie práva alebo na svojvoľné a bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva, alebo vedú k nedôvodným prieťahom v konaní.“ Oprávnený ďalej uviedol, že povinný nikdy nezmenil svoj „skutočný trvalý pobyt“. Povinný rovnako preukázateľne prebral predmetné rozhodnutie a toto mu bolo riadnym spôsobom doručené do jeho dispozície. Keďže na pôvodnej adrese naďalej býva a vykonáva svoju podnikateľskú činnosť prostredníctvom svojej firmy: N., N..V..Q., F. XX XXX XXX Š.Y. S. XX/XX, Ž. J. E.. O uvedenej skutočnosti oprávnený informoval i pojednávajúci súd. Rovnako má povinný mnohopočetné dlžoby, a vedené exekúcie, ktorým sa takýmto spôsobom prostredníctvom firmy vyhýba. Pričom povinný je ex lege evidovaný rovnako vo verejnom registri „konečných užívateľov výhod“ i v „registri partnerov verejného sektora“. Ako fyzická osoba je evidovaná na totožnej adrese: W.. Š. S. XX/XX, XXX XX Ž. J. E.. Neobstoja preto tendenčné tvrdenia povinného v časti jeho vyjadrenia o tom, že už sa nenachádza na pôvodnej adrese. Povinný žiadnym spôsobom nešpecifikoval a nekonkretizoval, akým teda spôsobom sa dostal a oboznámil s obsahom predmetného rozhodnutia a upovedomenia pred jeho samotným doručením? (keď mu podľa jeho vyjadrenia nebolo doručené), akým iným spôsobom, by sa inak predsa logicky a z právneho hľadiska, oboznámil s presným obsahom rozhodnutia, spisovou značkou rozhodnutia, zákonného sudcu, deň a výsledok meritorneho rozhodnutia Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 7Csp/18/2020 zo dňa 20.09.2021, ktoré v jeho návrhu explicitne špecifikuje. Uvedené konanie povinného a jeho prehlásenie „zmeny pobytu“ sa javí ako procesná obštrukcia a zjavné zneužitie práva. Tvrdenia povinného o tom, že má prehlásený pobyt, ešte neznamená, že menovaný skutočne neprebral dané rozhodnutie a upovedomenie o začatí exekúcie. Keď o opaku jeho tvrdení, svedčia všetky dôkazy, ktoré k vyjadreniu predkladá. Oprávnený má za to, že povinný sa daným spôsobom preukázateľne snaží účelovo zmariť samotné exekučné konanie a vyhýba sa takýmto spôsobom exekúcií, pričom však naďalej trvalo obýva a podniká prostredníctvom svojej firmy na totožnej a pôvodnej adrese. Oprávnený k návrhu povinného ďalej uviedol, že nepozná osobné pohnútky, pre ktoré vydal pracovník súdu Žiar nad Hronom v mene sudcu, bez akéhokoľvek platného predpisu listinu, svojvoľne osobne na požiadanie povinného, listinu s názvom tzv. „Dobro-vzdanie“ v sobotu, dňa 01.01.2022? Danú listinu v celom rozsahu oprávnený rozporuje. Tento postup jej vydania vykazuje sám o sebe protizákonný postup, odhliadnuc však od uvedeného danú listinu je potrebné nesporne považovať, za ničotný právny úkon (tzv. non negotium). Nakoľko táto listina, vôbec nemá zákonné náležitosti právneho úkonu a verejnej listiny, keďže v žiadnom platnom právnom predpise neumožňuje a nedovoľuje vydávať potvrdenia v mene Okresného súdu Žiar nad Hronom v sobotu dňa 01.01.2022 o 10:43 hod. o tom, že nejaký pracovník mal údajne pochybiť, resp. porušiť zákon pri vydávaní doložky právoplatnosti a vykonateľnosti a to dokonca v deň štátneho pokoja. Rovnako dané „dobrovzdanie“ nepodpísal a neautorizoval príslušný predseda Okresného súdu Žiar nad Hronom, ktorým je JUDr. Andrej Matušovič a nie JUDr. Peter Lukáč. V uvedenom prípade je preto jednoznačne názoru, že tvrdenia žalovaného (povinného) sú v danom konaní tendenčné a ním uvádzané skutočnosti, nepreukázané. Oprávnený citujúc ust. §§ 226, 231 ods. 1 CSP, §§ 62 a 63 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 543/2005 Z.z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné súdy, krajské súdy, Špecializovaný trestný súd a vojenské súdy a § 6a ods. 1 Zákona o ochrane pred legalizáciou príjmov z trestnej činnosti uviedol, že aspekty pôvodného konania sa môžu preskúmavať iba orgánom na to oprávneným a iba v rovine konania o mimoriadnom opravnom prostriedku (napr. obnovou konania), nakoľko exekučný súd nemá delegovanú inštančnú právomoc opätovne rozhodnúť vo veci samej, ktorá je už právoplatne rozhodnutá. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti oprávnený navrhuje exekúciu zastaviť a priznať oprávnenému náhradu trov konania v celom rozsahu.

4. Exekučný súd konštatuje, že v predmetnom exekučnom konaní podaním zo dňa 01.02.2022 bolo súdному exekútorovi oznámené prijatie právneho zastúpenia novým právnym zástupcom JUDr. Margarétou Chlebovou, advokátkou so sídlom Pod Vtáčnikom 3, 831 01 Bratislava. Oprávnený v zastúpení novým právnym zástupcom podaním zo dňa 01.02.2022 doručil súdnému exekútorovi vyjadrenie k návrhu povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 13.01.2022, pričom svojim obsahom sa zhoduje s obsahom vyjadrenia k návrhu uvedeným v predchádzajúcom bode tohto uznesenia.

5. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b) exekučný titul bol zrušený, c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

6. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

7. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhne zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

8. Podľa § 61l ods. 3 prvá veta Exekučného poriadku ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

9. Podľa § 61l ods. 4 Exekučného poriadku rozhodnutie, ktorým sa rozhodlo o návrhu na zastavenie exekúcie, sa doručí oprávnenému, povinnému a exekútorovi.

10. Podľa § 48 ods. 1 Exekučného poriadku exekučné konanie sa začína na návrh.

11. Podľa § 48 ods. 2 Exekučného poriadku exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nesplnil to, čo mu exekučný titul ukladá. Z dôvodov podľa osobitného predpisu môže návrh podať aj Justičná pokladnica.

12. Podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

13. Podľa § 46 ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku potvrdením o vykonateľnosti opatrí exekučný titul podľa § 45 ods. 1 súd, ktorý vo veci rozhodoval ako súd prvého stupňa.

14. Podľa § 227 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) doručený rozsudok, ktorý nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný.

15. Podľa § 227 ods. 2 CSP ak proti rozsudku nemožno podať odvolanie, je právoplatné doručením.

16. Podľa § 232 ods. 1 CSP vykonateľnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia ukladajúceho povinnosť plniť, ktorá spočíva v možnosti jeho priamej a bezprostrednej vynúiteľnosti zákonnými prostriedkami.

17. Podľa § 232 ods. 2 CSP ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.

18. Podľa § 232 ods. 3 CSP lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

19. Exekučné konanie je ovládané dispozičnou zásadou a začína sa výlučne na návrh, na ktorý je procesne legitimovaný oprávnený v prípade, ak povinný dobrovoľne nesplnil povinnosť vyplývajúcu mu z exekučného titulu. Aj keď exekučné konanie je konaním, ktoré sa začína len na základe návrhu a teda ide o konanie návrhové, v štádiu rozhodovania súdu o udelení poverenia na vykonanie exekúcie alebo vydania rozhodnutia o zamietnutí návrhu na vykonanie exekúcie sa prejavuje zásada oficiality. Súd v tejto fáze konania zameriava svoju činnosť na skúmanie, či návrh na vykonanie exekúcie má všetky zákonom požadované náležitosti, či je k návrhu pripojený exekučný titul opatrený doložkou vykonateľnosti, či je materiálne vykonateľný, či sú oprávnený a povinný osobami uvedenými v exekučnom titule a ďalej skúma, či sú splnené všeobecné podmienky konania.

20. Nevyhnutnou podmienkou vedenia exekučného konania je skutočnosť, že exekučný titul, ktorý je podkladom na vykonanie exekúcie, je spôsobilým exekučným titulom počas celého exekučného konania. Predpokladom spôsobilosti rozhodnutia byť exekučným titulom je jeho právoplatnosť a vykonateľnosť. Inak povedané, na to, aby rozhodnutie bolo exekučným titulom musí disponovať vlastnosťou vykonateľnosti, a teda takou vlastnosťou, ktorá umožňuje nútené splnenie tej povinnosti, ktorá bola rozhodnutím uložená. Vykonateľnosť ako nevyhnutnú vlastnosť exekučného titulu tvoria dve zložky. Formálna vykonateľnosť predstavuje jednak splnenie obsahových náležitostí určených procesnými predpismi na základe ktorých došlo k vydaniu exekučného titulu a jednak splnenie predpokladov vykonateľnosti po jeho vydaní, ktorá sa potom prejavuje ako existencia doložky vykonateľnosti, a teda exekučný titul sa opatrí doložkou vykonateľnosti. Materiálna stránka vykonateľnosti predstavuje súhrn takých obsahových náležitostí, ktoré umožňujú jednoznačné a bezproblémové identifikovanie subjektov a rozsahu uloženej povinnosti.

21. Súd v tejto súvislosti poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3MOber/1/2015 zo dňa 30.03.2016, podľa ktorého: „Iba na podklade vykonateľného exekučného titulu je možné viesť exekúciu. Pod vykonateľnosťou sa rozumejú účinky rozhodnutia umožňujúce núteným spôsobom aj proti vôli povinného realizovať povinnosť obsiahnutú vo výroku rozhodnutia, ktorá nebola splnená dobrovoľne. Pri vykonateľnosti sa rozlišuje vykonateľnosť formálna ako aj materiálna. Formálna vykonateľnosť exekučného titulu sa posudzuje podľa právneho predpisu, podľa ktorého bol tento titul vydaný resp. spísaný. Formálna vykonateľnosť exekučného titulu sa preukazuje doložkou vykonateľnosti. Materiálna vykonateľnosť exekučného titulu predstavuje vlastnú realizovateľnosť výkonu exekučného titulu v konaní o jeho nútený výkon. V praxi sa môže stať, že rozhodnutie je formálne vykonateľné, avšak rozhodnutie nie je spôsobilým exekučným titulom, ak vzhľadom na jeho obsah exekučný súd skonštatuje, že tento titul reálne nemožno v exekučnom konaní vykonať. Materiálna vykonateľnosť exekučného titulu je zároveň podmienená aj charakterom a kvalitou jeho výroku. Kvalitou výroku sa rozumie presné a jasné identifikovanie práva, povinnosti alebo majetku tak, aby bolo možné jednoznačne konštatovať, čo je predmetom exekúcie a kedy je právo oprávneného uspokojené.“

22. Exekučný poriadok umožňuje povinnému uplatniť procesnú obranu podaním návrhu na zastavenie exekúcie, ktorým povinný vyvoláva spor medzi oprávneným a povinným o vyriešenie otázky dôvodnosti a prípustnosti prebiehajúcej exekúcie a ktorého účelom je zastavenie exekúcie z dôvodov, ktoré zákon ustanovuje taxatívnym spôsobom. Prostredníctvom tohto procesného inštitútu má povinný možnosť namietat všetky skutočnosti dôvodiace zastavenie exekúcie, pritom ide najmä o tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a ktoré sú povinnému známe ku dňu podania návrhu na zastavenie exekúcie. Dôkazné bremeno spočívajúce vo všeobecnej povinnosti každého účastníka konania preukázať bez akýchkoľvek pochybností pravdivosť svojich tvrdení, teda v predmetnom konaní existenciu takej skutočnosti, ktorej možno podľa ustanovení hmotného práva prisúdiť právne účinky spôsobujúce zánik oprávneným vymáhaného nároku, resp. iného dôvodu zastavenia exekúcie, zaťažuje v exekučnom konaní účastníka konania v procesnom postavení povinného. Povinný je teda v prípade podania návrhu na zastavenie exekúcie povinný svoje tvrdenia podporiť dôkazmi za účelom preukázania ich pravdivosti.

23. Povinný navrhuje exekúciu zastaviť z dôvodu, že exekučné konanie sa začalo na základe neprávoplatného rozhodnutia Okresného súdu Žiar nad Hronom, a teda na základe rozhodnutia, ktoré nie je spôsobilým exekučným titulom, keďže nenadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť.

24. Exekučné konanie sa v prejednávanej veci začalo doručením návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie súdu dňa 15.12.2021 na podklade exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 7Csp/18/2020-101 zo dňa 20.09.2021. Exekúcia sa v zmysle ust. § 57 ods. 1 Exekučného poriadku začala doručením poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi dňa 30.12.2021. Exekučný súd v súvislosti s rozhodovaním o návrhu povinného na zastavenie exekúcie a za účelom posúdenia jeho dôvodnosti požiadal o súčinnosť Okresný súd Žiar nad Hronom a vyžiadal si spis vedený pod sp. zn. 7Csp/18/2020. Z obsahu pripojeného spisu súd zistil, že na rozsudku nachádzajúceho sa na č.l. 101 (exekučný titul predložený v exekučnom konaní) bola dňa 25.11.2021 vyznačená doložka právoplatnosti a vykonateľnosti, podľa ktorej predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 12.11.2021 a vykonateľnosť dňa 30.11.2021. Exekučný súd ďalej uvádza, že dňa 11.01.2022 došlo k zrušeniu doložky, pričom listinou nachádzajúcou sa na č.l. 117 označenej ako „Dobrozdanie“, vydaná na požiadanie žalovaného, Okresný súd Žiar nad Hronom potvrdzuje, že administratívnou chybou bola vyznačená doložka na rozsudku sp. zn. 7Csp/18/2020-101 zo dňa 20.09.2021 právoplatnosť dňom 12.11.2021 a vykonateľnosť dňom 30.11.2021 s prihliadnutím na skutočnosť, že žalovaný v priebehu konania zmenil adresu trvalého pobytu, pričom Okresný súd Žiar nad Hronom doručoval citované rozhodnutie na pôvodnú adresu trvalého pobytu s tým, že v čase doručovania rozhodnutia zhora mal žalovaný vyznačený trvalý pobyt na novej adrese, Ž. J. E., S.. N. XXXX/X. Exekučný súd ďalej konštatuje, že dňa 18.02.2022 bolo rozhodnutie opatrené novou doložkou s tým, že rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 15.02.2022 a vykonateľnosť dňa 03.03.2022. Z doručky nachádzajúcej sa v spise ďalej vyplýva, že rozhodnutie doručované na adresu S. XX/XX, XXX XX Ž.F. J. E. nebolo žalovanému (povinnému v tomto konaní) listinne doručené z dôvodu, že adresát zásielky je neznámy. Povinný si predmetné rozhodnutie prevzal dňa 27.01.2022 na adrese S.. N. XXXX/., XXX XX Ž. J. E., čo preukazuje doručka založená v spise s poznámkou, že „Správa bola dňa 27.01.2022 listinne doručená“. Z predmetnej doručky mal súd ďalej preukázané, že zásielka bola povinnému doručovaná dňa 14.01.2022 a opakovane doručovaná dňa 17.01.2022, pričom obidva pokusy boli neúspešné z dôvodu, že adresát nebol zastihnutý, a preto bola zásielka dňa 17.01.2022 uložená na pošte Žiar nad Hronom. Na základe uvedeného preto možno uzavrieť, že v prejednávanej veci rozhodnutie súdu predložené oprávneným ako exekučný titul, v čase začatia exekučného konania právoplatnosť a vykonateľnosť nenadobudlo, ale stalo sa právoplatným a vykonateľným v priebehu exekučného konania.

25. Exekúciu možno vykonať za účelom uspokojenia len skutočne existujúcich práv a za podmienok a spôsobom, ktoré sú stanovené zákonom. Jednou z materiálnych podmienok každej exekúcie je aj existencia exekučného titulu, t.j. právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu, resp. iného vykonateľného rozhodnutia, ktorého vykonanie zákon pripúšťa (§ 45 Exekučného poriadku). Exekučný súd je oprávnený a zároveň povinný skúmať, či sú splnené jednak formálne ako aj materiálne predpoklady nevyhnutné pre vedenie exekúcie, medzi ktoré patrí aj spôsobilý vykonateľný exekučný titul a to v každom štádiu exekučného konania. Ako už bolo uvedené predpokladom spôsobilosti rozhodnutia byť exekučným titulom je jeho právoplatnosť a vykonateľnosť, pričom bez vykonateľného rozhodnutia exekúciu nemožno vykonať. Je nesporné, že oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, na ktorom z dôvodu administratívnej chyby bola nesprávne vyznačená doložka právoplatnosti a vykonateľnosti. Uvedená chyba bola odstránená, keď v priebehu exekučného konania súd konajúci v rámci základného konania dodatočne vyznačil na rozhodnutí novú doložku právoplatnosti a vykonateľnosti, keďže exekučný titul bol povinnému doručovaný na zmenenú adresu trvalého pobytu a povinný si predmetné rozhodnutie súdu v mieste tohto pobytu prevzal. V tejto súvislosti exekučný súd uvádza, že je bez právneho významu zrušenie doložky právoplatnosti a vykonateľnosti prvostupňovým súdom, nakoľko nadobudnutie právoplatnosti a vykonateľnosti rozhodnutia nastáva priamo zo zákona, t.j. splnením procesných podmienok zakotvených v ust. § 227 a § 232 CSP. Právoplatnosť a vykonateľnosť rozhodnutia teda nenastáva formálnym vyznačením doložky, keďže jej vyznačenie je administratívno-technický úkon súdu a samotná doložka nekonštituuje právoplatnosť, resp. vykonateľnosť ňou označeného rozhodnutia. Preto exekučný súd v rámci konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie posudzoval doložku právoplatnosti a vykonateľnosti samostatne. Inak povedané, exekučný súd posúdi právoplatnosť a vykonateľnosť rozhodnutia po materiálnej stránke, obzvlášť ak je spochybňovaná povinným v rámci návrhu na zastavenie exekúcie a teda posúdi, či rozhodnutie, ktoré je podkladom pre vykonanie exekúcie je právoplatné a vykonateľné priamo zo zákona. Posúdenie zo strany súdu sa v týchto prípadoch neobmedzuje len na to, či rozhodnutie je opatrené doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti, ale prednosť má materiálne posúdenie v zmysle procesných ustanovení.

26. Exekučný súd po preskúmaní návrhu povinného na zastavenie exekúcie, vyjadrenia oprávneného k návrhu povinného, po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisu Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 7Csp/18/2020 a s poukazom na vyššie uvedené a na procesný stav v čase rozhodovania súdu o návrhu na zastavenie exekúcie dospel k záveru, že návrh povinného je potrebné v celom rozsahu zamietnuť. Exekučný súd zdôrazňujúc účel exekučného konania, v ktorom sa má primárne vymôcť judikovaný nárok oprávneného priznaný exekučným titulom, je totiž toho názoru, že oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie na podklade rozhodnutia, na ktorom z dôvodu administratívnej chyby došlo k nesprávnemu vyznačeniu doložky právoplatnosti a vykonateľnosti, avšak predmetné pochybenie nemožno pričítať oprávnenému, nakoľko ten v čase podania návrhu nemohol mať vedomosť, že rozhodnutie bolo súdom doručované na pôvodnú adresu trvalého pobytu povinného s tým, že v čase jeho doručovania mal žalovaný vyznačený trvalý pobyt na novej adrese. Keďže k dobrovoľnému splneniu povinnosti povinným nedošlo, oprávnený nemal inú možnosť, ako sa domôcť uspokojenia pohľadávky priznanej exekučným titulom, než podať návrh na vykonanie exekúcie. Súd na tomto mieste pre doplnenie poukazuje na to, že civilné konanie sa delí na základné (vyhľadávacie), v ktorom sa poskytuje procesná ochrana ohrozenému alebo porušenému subjektívnemu právu alebo právom chránenému záujmu, a na vykonávacie (exekučné), v ktorom dochádza k uskutočneniu núteného výkonu subjektívneho práva z vykonateľného rozhodnutia, ak nebolo povinnou stranou splnené dobrovoľne. Oprávnený sa v základnom konaní úspešne domáhal svojho práva, keď súd rozhodol o povinnosti povinného zaplatiť oprávnenému sumu 5.000,- eur s prísl. titulom vydania bezdôvodného obohatenia. Povinný sa v predmetnej veci návrhom na zastavenie exekúcie podaným na poštovú prepravu dňa 17.01.2022 domáha zastavenia exekúcie, nakoľko rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie nebolo právoplatné a vykonateľné a teda nebolo spôsobilým exekučným titulom, pričom v návrhu na zastavenie exekúcie nárok oprávneného žiadnym spôsobom nespochybnil. Povinnému bol exekučný titul riadne doručený po začatí exekučného konania a keďže povinný voči rozhodnutiu riadny opravný prostriedok v zákonnej lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia nepodal, pričom o možnosti podať odvolanie bol riadne poučený, rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť. Rozhodnutie následne v dôsledku nesplnenia povinnosti uloženej exekučným titulom v tzv. paričnej lehote, t.j. lehote určenej na dobrovoľné splnenie povinnosti nadobudlo vykonateľnosť a stalo sa tak spôsobilým exekučným titulom. Je zároveň potrebné podotknúť, že povinný ani v čase rozhodovania súdu o jeho návrhu na zastavenie exekúcie nesplnil to, čo mu exekučný titul ukladá, pričom nemôže byť sporné, že exekučný titul mu bol riadne doručený dňa 27.01.2022. Exekučný súd nespochybuje, že existencia vykonateľného exekučného titulu v čase začatia exekučného konania je základnou a nevyhnutnou podmienkou pre riadne vedenie exekúcie, avšak v tomto štádiu konania, keď mal súd preukázané, že rozhodnutie, ktoré je podkladom pre vedenie exekúcie bolo počas exekučného konania povinnému riadne doručené a stalo sa právoplatným a vykonateľným, a teda v čase vydania tohto uznesenia, keď pohľadávka oprávneného nebola zo strany povinného uspokojená ani len čiastočne, neexistuje tu žiadna prekážka, ktorá by bránila v exekúcii pokračovať. Iná procesná situácia by však nastala v prípade, ak by rozhodnutie ani v čase rozhodovania exekučného súdu o návrhu povinného na zastavenie exekúcie nebolo spôsobilým exekučným titulom z dôvodu, že povinnému nebolo riadne doručené, resp. v prípade, ak by povinný po doručení exekučného titulu dobrovoľne splnil to, čo mu rozhodnutím bolo uložené. Za takejto procesnej situácie by nebolo možné prijať iný právny záver než ten, že exekúciu je potrebné zastaviť, čo sa v prejednávanej veci nestalo.

27. Vychádzajúc z vyššie uvedeného a zo skutočnosti, že povinný v návrhu na zastavenie exekúcie neuviedol žiadne skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o iných skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, súd rozhodol tak, že návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

28. Podľa § 195 Exekučného poriadku trovami exekučného konania sú trový exekútora, trový účastníkov exekučného konania a trový štátu.

29. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

30. Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

31. Podľa § 199b Exekučného poriadku oprávnený a povinný v exekučnom konaní platia trovy, ktoré im v konaní vzniknú a trovy svojho zástupcu.

32. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

33. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavenie exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

34. Podľa § 199e Exekučného poriadku ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene. Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

35. Aj keď exekučné konanie je osobitným druhom civilného procesu, súd sa pri rozhodovaní o trovách exekúcie neradi ustanoveniami Civilného sporového poriadku, ktorý predstavuje základný kódex upravujúci civilné konanie, ale príslušnými ustanoveniami Exekučného poriadku z dôvodu, že tento upravuje problematiku trov exekučného konania komplexne. Exekučný poriadok ako právny predpis v pozícii *lex specialis* vymedzuje jednak okruh subjektov, ktorých náklady v exekučnom konaní možno považovať za trovy exekúcie a zároveň to, ktoré ich výdavky sú za trovy považované. Ide o taxatívny výpočet čo znamená, že náklady iných subjektov než účastníkov konania v procesnom postavení oprávneného a povinného, súdneho exekútora a štátu, ale ani iné náklady uvedených subjektov ako tie, ktoré Exekučný poriadok výslovne upravuje, nie je možné za trovy exekúcie považovať. V zmysle ust. § 199a Exekučného poriadku sú trovami oprávneného výdavky za zaplatený súdny poplatok, hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a výdavky na zastupovanie (trovy právneho zastúpenia) v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie a za trovy povinného sú považované výdavky na zastupovanie (trovy právneho zastúpenia) v súvislosti s podaným návrhom na zastavenie exekúcie. Aj v exekučnom konaní platí základná doktrína platenia trov zaužívaná v civilnom procese, v zmysle ktorej každý z účastníkov platí trovy, ktoré mu v konaní vzniknú a trovy svojho zástupcu. Je preto potrebné rozlišovať medzi platením trov a inštitútom náhrady trov. Tento inštitút teda predstavuje povinnosť pre exekučný súd rozhodnúť o tom, či niektorý subjekt bude mať právo na refundáciu vynaložených trov a ak áno, tak voči komu a v akej výške. Všeobecne platí, že v prípade zastavenia exekúcie súdom má oprávnený voči povinnému nárok na účelne vynaložené trovy, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie a povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov ak ide o zastupovanie v súvislosti s jeho návrhom na zastavenie exekúcie, pričom predpokladom pre priznanie takejto náhrady je miera ich úspechu v prebiehajúcom konaní. Exekučný poriadok teda vymedzuje trovy exekučného konania na strane oprávneného ako trovy právneho zastúpenia v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie a na strane povinného ako trovy právneho zastúpenia v súvislosti s jeho návrhom na zastavenie exekúcie. V predmetnej veci súdu zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie, keďže v čase rozhodovania súdu o návrhu povinného tu neexistuje prekážka brániaca pokračovaniu v exekúcii, keďže je vedená na podklade rozhodnutia, ktorý je spôsobilým exekučným titulom. Exekučné konanie je ovládané dispozičnou zásadou. Vyjadrenie dispozičného princípu na strane povinného spočíva jednak v tom, že je výlučne na povinnom, kedy a či vôbec návrh na zastavenie exekúcie podá a v prípade jeho podania, či na podanom návrhu za predpokladu, že dôjde k zmene procesnej situácie zotrvá, alebo oznámi súdu, že návrh berie späť. Ak by povinný využil dispozičné právo a vzal návrh na zastavenie exekúcie späť, nevznikla by povinnosť súdu rozhodovať o dôvodnosti návrhu povinného a zároveň o uplatnených trovách konania oprávneného. Keďže povinný svoje dispozičné právo nevyužil a trval na podanom návrhu na zastavenie exekúcie aj po tom, čo mu rozhodnutie súdu, ktoré je exekučným titulom v danej veci bolo riadne doručené, exekučný

súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a priznal oprávnenému nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie voči povinnému.

36. Vzhľadom k uvedenému súd v zmysle ust. § 199a ods. 1 Exekučného poriadku priznal oprávnenému voči povinnému nárok na náhradu trov exekučného konania v súvislosti s jeho vyjadrením k návrhu povinného na zastavenie exekúcie zo dňa spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia za 1 úkon právnej služby (podanie vyjadrenia k návrhu povinného na zastavenie exekúcie). Vychádzajúc z tarifnej hodnoty výšky vymáhaného peňažného plnenia v sume 5.000,- eur, odmena za polovičný úkon právnej služby predstavuje 90,46 eur. Trovy právneho zastúpenia v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie za jeden polovičný úkon právnej služby (1 x 90,46 eur), po pripočítaní režijného paušálu za rok 2022 (1 x 11,63 eur) tak predstavujú celkovo sumu 102,09 eur. Po právoplatnosti tohto uznesenia súd vydá dodatok k povereniu na vykonanie exekúcie v zmysle § 199d ods. 1 Exekučného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.